

EN DÅRLIG DEAL

Taler: Niklas R. B. Slettevoll

Dato: 05.10.2025

Esau er et eksempel på en mann som hadde alt, men som byttet bort det største han kunne eie, sin førstefødselsrett, for et måltid mat. Han solgte noe evig for noe som varte en dag. Historien står som en advarsel til oss om å ikke gi fra deg det Gud har gitt deg til fordel for kortvarige gleder.

1 - HVA VAR FØRSTEFØDSELSRETEN?

Esau var den førstefødte sønnen til Isak og Rebekka. Førstefødselsretten innebar både **materielle og åndelige velsignelser**: den førstefødte skulle arve dobbelt så mye som sine søsken, bli slektens leder, og bære Abrahams løfter videre (løftet om å være del av Guds utvalgte folk).¹ Da Esau solgte førstefødselsretten sin til Jakob, byttet han bort retten til å stå i Guds frelseshistorie for et øyeblikks tilfredsstillelse. Selv om Guds plan allerede var at Jakob skulle være den utvalgte («den eldste skal tjene den yngste»)², står Esaus valg igjen som et bilde på menneskelig kortsiktighet og åndelig blindhet.

2 - ESAUS DÅRLIGE DEAL

Etter en lang dag på jakt kom Esau utsultet hjem. Jakob laget mat, og Esau sa: «Se, jeg holder på å dø. Hva betyr da denne førstefødselsretten for meg?»³ Han solgte sin rett for en enkel porsjon middag. Hebreerbrevet beskriver Esau som «ugudelig» fordi han «solgte førstefødselsretten sin for et eneste måltid mat».⁴

Han valgte øyeblikkets tilfredsstillelse fremfor fremtidens velsignelse. Han tenkte bare på det synlige, det som kunne fylle magen der og da. Slik blir han et bilde på mennesket som bytter bort evige verdier for midlertidig komfort, som en student som selger lærebøkene for å gå på konsert, men stryker når eksamen kommer. Når Esaus mage ble mett, var

¹ 1 Mosebok 12,2–3: «Jeg vil gjøre deg til et stort folk og velsigne deg og gjøre ditt navn stort, og du skal bli en velsignelse. Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og den som forbanner deg, vil jeg forbanne. I deg skal alle slekter på jorden velsignes.»

² 1 Mosebok 25,23: «To folk er i ditt morsliv, to folkeslag skal skilles fra hverandre. Det ene folket skal være sterkere enn det andre, og den eldste skal tjene den yngste.»

³ 1 Mosebok 25,32: «Se, jeg holder på å dø. Hva betyr da denne førstefødselsretten for meg?»

⁴ Hebreerbrevet 12,16: «Se til at ingen driver hor og lever ugudelig som Esau, han som solgte førstefødselsretten sin for et eneste måltid mat.»

førstefødselsretten borte for alltid. Han gråt bittert da han skjønnte hva han hadde gjort, men det var for sent.⁵

3 - VÅR ÅNDELIGE FØDSELSRETT

Som troende er også **vi arvinger**. Bibelen sier at vi som tilhører Kristus, er Abrahams ætt og arvinger etter løftet,⁶ Guds barn og Kristi medarvinger.⁷ Vi skal arve et rike «uforgjengelig, flekkfritt og uvisnelig, forvart i himmelen».⁸ Men mange kristne gjør den samme feilen som Esau: man bytter bort fellesskapet med Gud for kortvarige gleder. Noen ofrer trofasthet for karriere, tid i bønn for underholdning, eller renhet for syndens fristelser.

Bibelen oppfordrer oss i stedet til **utholdenhet og selvdisciplin**. Paulus sammenligner det kristne livet med et kappløp: «Løp slik at dere kan vinne seiersprisen».⁹ Han sier videre: «Jeg kjemper mot meg selv og tvinger kroppen til å lystre, for at ikke jeg ... selv skal komme til kort».¹⁰

Esau lot kroppen styre, mens Paulus lot Ånden styre kroppen. Esau byttet bort evigheten for et måltid, mens Paulus forsaket alt for en uforgjengelig krans. Misjonæren Jim Elliot uttrykte det slik: «Han er ikke dum som gir bort det han ikke kan beholde, for å få det han ikke kan miste.» Esau fulgte magen, men Paulus løp mot målet. Det er forskjellen på et tapt liv og et liv i seier.

⁵ Galaterbrevet 3,29: Dersom dere tilhører Kristus, da er dere Abrahams ætt og arvinger ifølge løftet.

⁶ Romerbrevet 8,17: «Vi er Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sant vi lider med ham for også å bli herliggjort med ham.»

⁷ Johannes åpenbaring 21,7: «Den som seirer, skal arve alle ting, og Jeg vil være hans Gud, og han skal være Min sønn.»

⁸ 1 Petersbrev 1,4: «Til en arv som er uforgjengelig og uten flekk og visner ikke bort, forvart i himlene for dere.»

⁹ 1 Korinterbrev 9,25: «Hver den som deltar i kappløpet, forsaker alt annet. De gjør det for å oppnå en forgjengelig krans, men vi gjør det for en uforgjengelig.»

¹⁰ 1 Korinterbrev 9,27: «Jeg kjemper mot meg selv og tvinger kroppen til å lystre, for at ikke jeg som har forkynt for andre, selv skal komme til kort.»

SPØRSMÅL TIL ETTERTANKE

1. Var det noe spesielt du satt igjen med etter å ha hørt denne prekenen eller lest prekenreferatet?
2. Hva representerer Esaus «gryterett» i ditt eget liv? Hva frister deg til å velge det midlertidige framfor det evige?
3. Hvordan kan vi lære å sette åndelige verdier høyere enn øyeblikkets behov?
4. Hvilke konkrete måter kan vi trene tålmodighet og utholdenhet i troen på, slik Paulus beskriver?
5. Hva betyr det for deg personlig å være en «Guds arving»?
6. Hvordan kan menigheten hjelpe hverandre til å ikke «selge» vår fødselsrett, men leve som arvinger i Kristus?

HØR TALEN SOM PODCAST

Dette er bare et prekenreferat, men du kan kan høre hele prekenen som podcast!

Scann QR-koden med mobilkameraet ditt eller gå til www.tabernakletoyer.no/podcast.

Podcasten vår er også tilgjengelig på Spotify, Apple Podcasts, Amazon Music m.fl. Du finner den ved å søke etter Tabernaklet Øyer.